

Fővárosi Ítéltábla

8.Pf.20.513/2022/6.

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Csontos Zsolt ügyvéd (ügyvéd címe.) által képviselt felperes (felperes címe.) felperesnek – a Dr. Horicsányi László Ügyvédi Iroda, eljáró ügyvéd: Dr. Horicsányi László (ügyvéd címe.) által képviselt alperes (alperes címe) alperes ellen személyiségi jog megsértése és egyéb iránt indult perében a Budapest Környéki Törvényszék 2022. április 27. napján kelt 11.P.20.363/2020/24. számú ítélete ellen a felperes 25., az alperes 26. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a szövegezésbeli pontosítással hagyja helyben, hogy az alperest a megállapított jogsértéstől tiltja el.

A felek a felmerült másodfokú költségeiket maguk viselik.

Köteles a felperes a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 56.000 (Ötvenhatezer) forint, míg az alperes 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az államnak külön felhívásra megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A felperes a cég vezérigazgatója volt 2014. szeptember 22. napjától. A cég jellemzően személy- és vagyonbiztonsági, valamint innovációs tevékenységgel foglalkozott. A felperes 2018. májusában ismerkedett meg az alperessel. Az alperes cége és a felperesi cég közös vállalkozásba kezdett, amelynek során a felek között munkakapcsolat alakult ki.

[2] A Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép-magyarországi Bűnügyi Igazgatósága Kiemelt Ügyek Osztálya II. ügyszám. szám alatt a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás bűntett megalapozott gyanúja ügyében folytat büntetőeljárást. Ezen eljárásban mind a felperes, mind az alperes gyanúsított a társaságaik együttműködése során történt, feltárni kívánt, vélhetően tényállásszerű cselekmények miatt. A büntetőeljárásban az alperes letartóztatását a Budai Központi Kerületi Bíróság 2019. november 28. napján kelt ügyszám1. számú végzésével rendelte el, majd ezt az alperes bűnügyi felügyeletére módosította a 39.Bny.1770/2020/2. számú végzésével 2020. október 7. napjáig tartóan Budapest és Pest megye közigazgatási területére vonatkozóan. A felperes letartóztatását a Budai Központi Kerületi Bíróság 2020. március 6. napján kelt ügyszám2. számú végzéssel rendelte el, melyet a ügyszám3 számú végzésével 2020. szeptember 6. napjáig meghosszabbított. A felperes 2020. november hó 20. napján került szabadlábra. A Fővárosi Főügyész-helyettesi ügyszám4. számú határozattal a felperes és társai ellen folyamatban lévő nyomozás határidejét 2022. május 26. napjáig meghosszabbították.

[3] Az alperes a bűnügyi felügyelet időtartalma alatt, 2020. július 9. napján a facebook internetes közösségi oldalán fenntartott profiljának idővonalán tette közzé a jelen eljárásban vizsgált, „Felhívásnak” nevezett közleményt, amelyben többek közt a felperessel kapcsolatban állította, hogy az a 2018. évben a cég vezérigazgatójaként megkereste, és mint egy bünszervezet vezetője arra kényszerítette, hogy költségvetési csalást kövessen el, havi 20-30 milliót „mosson” neki. Állította továbbá, hogy a „NAV-nál, a Készenlétinél, a Titkos szolgálatnál van” kapcsolata, az ügyben nyomozást folytató nyomozóhatóság ügyet vizsgáló nyomozójának főnöke, az egyik NAV-os bűnügyi főigazgatóval korrupciós kapcsolatban áll, aki „nem ingyen” részt vett a bűncselekmények elkövetésében. Továbbá, hogy a kötelességét megszegve, „illegális szert” engedett az országba jutni a reptéren, amiből jelentős bevétele volt. Mindezen túl állította azt is, hogy a felperes „alvállalkozókat” a NAV-os kapcsolatával börtönbe vagy gödörbe juttatott.

[4] A felperes a bejegyzés miatt az alperessel szemben polgári- és büntetőeljárásokat indított. Az alperes a per tartama alatt a bejegyzést törölte. 2021. szeptember hó 28. napján a felperes a sérelmes helyzet megszüntetésére, a jogsértő bejegyzés törlésére vonatkozó kereseti kérelmétől elállt, ezért a bíróság 2021. december 14. napján kelt, aznap jogerős 17-I. sorszámu végzésével e körben a pert megszüntette.

[5] A felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a facebook internetes közösségi oldalon a <https://facebook.com/brigitta.csaszar> link alatt létrehozott, alperes profiloldalának ún. idővonalán 2020. július 9. napján közzé tett, nyilvános beállítású bejegyzésében valótlanul állította a felperesről, hogy 2018. évben a cég vezérigazgatójaként megkereste, és mint egy bünszervezet vezetője arra kényszerítette, hogy költségvetési csalást kövessen el, havi 20-30 milliót „mosson” neki, továbbá, hogy a „NAV-nál, a Készenlétinél, a

Titkos szolgálatnál van” kapcsolata, az ügyben nyomozást folytató nyomozó hatóság ügyet vizsgáló nyomozójának főnöke, az egyik NAV-os bűnügyi főigazgatóval korrupciós kapcsolatban áll, aki „nem ingyen” részt vett a bűncselekmények elkövetésében, a kötelességét megszegve, „illegális szert” engedett az országba jutni a reptéren, amiből jelentős bevétele volt, és „alvállalkozókat” a NAV-os kapcsolatával börtönbe vagy gödörbe juttatott.

[6] A felperes kérte, hogy a bíróság az alperest tiltsa el a további jogsértéstől, kötelezze a sérelmes bejegyzés törlésére, a személyiségi jogsértés miatt 800.000 forint sérelemdíj megfizetésére és a Pp. 82. § (1) és (2) bekezdése alapján a perköltség megfizetésére.

[7] A felperes keresetét a Ptk. 2:42. § (1), (2) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, a 2:45. § (2) bekezdésre, a 2:51. § (1) bekezdés a) és b) pontjaira, a 2:52. § (1)-(3) bekezdésére, a 6:518. §-ára, a 6:519. §-ára, a 6:527. § (1) bekezdésére, a 6:532. §-ára, Magyarország Alaptörvénye I. cikk (1)-(3) bekezdésére, valamint a Pp. 80. §-ára, 81. §-ára, és 83. § (1) bekezdésére alapította.

[8] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a kifogásolt bejegyzést ő tette közzé a facebook oldalán, azonban azt állította, hogy az abban írtak a valóságnak megfelelnek. Ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a folyamatban lévő büntető ügyben teljes körű feltáró jellegű – saját magára és másokra is terhelő – vallomást tett, míg a felperes a terhére rótt bűncselekmény elkövetését tagadta és védekezésének egyik módja az eljáró hatóságok megállapításai szerint is az, hogy más személyeket megpróbál(t) befolyásolni, másrészt a felperesre terhelő vallomást tett, alperest (és a férjét is) megpróbálja hiteltelenné tenni, ezáltal a vallomásokat kirekesztetni a bizonyítékok köréből. Az alperes állítása szerint a facebook bejegyzést saját védelme érdekében tette közzé, hogy a nyilvánosság erejével biztosítson a maga számára védelmet egy esetleges, a személyi biztonságát veszélyeztető támadás vagy más cselekmény ellen.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes azzal, hogy a 2020. július 9. napján a facebook közösségi oldalon nyilvános bejegyzésében valótlanul állította, hogy a felperes

- 2018. évben a cég vezérigazgatójaként megkereste és mint egy bűnszervezet vezetője arra kényszerítette, hogy költségvetési csalást kövessen el, havi 20-30 milliót „mosson” neki;
- kötelességeit megszegve „illegális szert” engedett az országba jutni, amiből jelentős bevétele volt;
- alvállalkozókat a NAV-os kapcsolatával börtönbe vagy gödörbe juttatta

megsértette a felperes jó hírnévhez fűződő személyiségi jogát. Az elsőfokú bíróság eltiltotta az alperest a további jogsértéstől, attól, hogy a felperesre vonatkozó valótlan és sértő tartalmú tényállításokat tegyen, híreszteljen vagy valós tényt hamis színben tüntessen fel. Kötelezte 100.000 forint sérelemdíj és 200.000 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Ezenfelül kötelezte az alperest 48.000 forint le nem rótt eljárási illeték megfizetésére.

[10] Határozatát a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a), és b) pontjára, valamint 2:52. § (1)-(3) bekezdéseire alapította. Utalt továbbá a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában foglaltakra.

[11] Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a sérelmezett kijelentések tényállítások, azok valósága vagy valótlanága bizonyítható, ezért a keresetlevélben szereplő tényállításokat, azok valóságtartalmát egyesével vizsgálta. Megállapította, hogy az alperes a facebook bejegyzése közzétételével, tényállítással a felperest tette különböző bűncselekmények elkövetőjével azonosíthatóvá. Kiemelte, hogy a büntetőeljárás mikénti befejezése jelen eljárás tárgyát nem érinti. Önmagában az ugyanis, hogy van-e vagy nincs hatósági kapcsolata a felepresnek, mivel nem sértő állítás, valótlanága esetén sem eredményez jogsértést. A törvényszék hangsúlyozta, hogy az illegális szerekl kapcsolatos alperesi kijelentést kizárólag alperes előadása és tanú tanú vallomása tartalmazza, azonban tényként az állapítható meg, hogy ilyen tárgyban még büntetőeljárás sincs folyamatban, így e jelentős súlyú bűncselekmény tényként való állítását és híresztelését valótlanak találta.

[12] Az elsőfokú bíróság értékelve azt az alperesi hivatkozást, mely szerint majd ki fog derülni, hogy a felperes az alvállalkozókat börtönbe vagy gödörbe juttatta, annak tulajdonított jelentőséget, hogy az eljárás rendelkezésre álló adatai között nem szerepel olyan tény, körülmény, mely a felperesi magatartással kapcsolatban bármilyen életellenes bűncselekmény elkövetésére utalna, és ilyen tárgyban büntetőeljárás sincs folyamatban. Olyan tény sem került igazolásra, hogy a felperes bárkit, bármilyen cselekedettel börtönbe juttatott volna, ezért a törvényszék e kijelentéseket is valótlan ténynek tekintette. Nem fogadta el azt az alperesi hivatkozást, hogy mivel a büntetőeljárás még nyomozati szakban van, ezért további gyanúsításra is sor kerülhet. E körben utalt arra, hogy maga a büntetőeljárás folyamatban léte sem teszi a jelenben valóssá azt a tényt, hogy a felperes elkövette-e vagy sem a gyanúsításban szereplő cselekményeket. A befolyásolással kapcsolatban sem volt megállapítható tényként annak megtörténte, hiszen e körben sincs folyamatban eljárás, melynek eredménye mindezt igazolná. Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján azt állapította meg, hogy az alperes a bejegyzésben megjelölt tények valóságát nem bizonyította, így azok a fentiek szerint valótlanok.

[13] A törvényszék megállapította, hogy a felperes társadalmi megítélését önmagában jelentősen képes csorbítani az, hogy a facebook közösségi oldal nyilvános bejegyzésének időpontjában előzetes letartóztatásban volt a Btk. 396. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés b) pontja szerint minősülő, bünszövetségben, üzletszerűen elkövetett, különösen nagy vagyoni hátrányt okozó költségvetési csalás büntett megalapozott gyanúja miatt. Tény, hogy a gyanúsítás tárgyává tett súlyos cselekmény mellett a valótlan tényállítások a felperes társadalmi megítélése szempontjából kisebb jelentőségűek, azonban ez a sérelmezett tényállításokat nem fosztja meg személyiségi jogsértő jellegétől. Ellenkező értelmezés esetén az elsőfokú bíróság álláspontja szerint egy gyanúsított vonatkozásában az egyéb körülmények

között személyiségi jogsértőnek tekintendő megnyilvánulások értékelés nélkül maradnának, védtelenné téve az általuk érintett személyt.

[14] A törvényszék alaptalannak találta azt az alperesi hivatkozást, hogy saját védelme érdekében kellett a bejegyzést megtennie, mivel a nyilvánosság erejét kívánta segítségül hívni a személyi biztonságát veszélyeztető támadás ellen. Leszögezte, hogy a nyilvános közlések – jellegüknél fogva – személyi biztonság megőrzésére nem alkalmasak, illetve, ha az alperes ezt mégis így értékelte volna, akkor a valóságnak megfelelő tényeket kellett volna feltüntetnie a közleményében. Valótlan tények hangoztatásának megalapozottságára ugyanis saját védelme érdekében sem hivatkozhat.

[15] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy az alperesi valótlan tényközlések a felperesre sértő, hátrányos társadalmi megítélésének kiváltására alkalmasak voltak és ez a hátrányos társadalmi megítélés be is következett, függetlenül a gyanúsításban szereplő bűncselekményektől. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a jogsértést megállapította, és eltiltotta alperest a további jogsértéstől.

[16] A további kérelmek tekintetében a törvényszék megállapította, hogy nem sérti felperes jóhírnevét a kereseti kérelemben megjelölt azon kijelentés, miszerint a „NAV-nál, a Készenlétinél, a Titkos szolgálatnál van kapcsolata.”. Önmagában az, hogy a felperesnek van-e kapcsolata a fenti szerveknél, még ha valótlan tényállítás is, nem sértő. A sérelmezett mondat, mely szerint a felperes „Az ügyben nyomozást folytató nyomozó hatóság ügyet vizsgáló nyomozójának főnöke, az egyik NAV-os bűnügyi főigazgatóval korrupciós kapcsolatban áll”, szintén nem valósít meg jogsértést az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, tekintettel arra, hogy az a felperesi értelmezéstől eltérően nem a felperest, hanem a NAV-os meg nem nevezett személyt érinti.

[17] A sérelemdíjösszege körében a törvényszék tekintettel volt arra is, hogy a sérelmezett bejegyzés közzétételekor a felperes letartóztatásban volt. A felperesnek mindennapjait büntetésvégrehajtási intézményben kellett töltenie, az intézményi szabályoknak megfelelően, ezáltal társadalmi kapcsolatai is beszűkültek. Mindezek alapján a felperes által hivatkozott negatív körülmények inkább a szabadságelvonással járó kényszerintézkedés és a folyamatban lévő büntetőeljárás, sem mint a facebook poszt hatásai voltak. A sérelemdíj mértéke körében értékelte még a törvényszék az alperes jövedelmi-, és vagyoni helyzetét, valamint azt, hogy az alperes a per alatt törölte a sérelmes bejegyzést, ezzel a sérelmezett helyzetet megszüntette.

[18] A perköltség tekintetében az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes nagyobb részt pervesztes lett. A sérelemdíj körében a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a sérelemdíj összege a bíróság mérlegelésétől függött és a felperes által követelt összeg nem volt nyilvánvalóan eltúlzottnak tekinthető. Az elsőfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet

2. § (1) bekezdés a) pontja alapján igényelt összegtől eltért, és az ügyvédi munkadíjat a rendelet 2. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben meghatározott, mérsékelt összegben állapította meg.

[19] Az ítélet ellen mindkét fél fellebbezéssel élt.

[20] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és a kereseti kérelemnek teljes egészében helyt adó ítélet hozatalát kérte. Indítványozta e körben, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben megállapított jogsértő közléseken túl állapítsa meg, hogy az alperes valótlanul állította azt is, hogy a „NAV-nál, a Készenlétinél, a Titkos szolgálatnál van” kapcsolata, az ügyben nyomozást folytató nyomozó hatóság ügyet vizsgáló nyomozójának főnöke, az egyik NAV-os bűnügyi főigazgatóval korrupciós kapcsolatban áll, aki „nem ingyen” részt vett a bűncselekmények elkövetésében.

[21] Előadta, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy a kereseti kérelembe feltüntetettekkel ellentétben nem valósít meg személyiségi jogsértést a fellebbezésben említett kijelentés. Hivatkozott arra, hogy a kijelentés alapján az olvasó egyértelműen arra következtethetett, hogy a bejegyzést közzé tevő alperes első kézből, azaz mint hiteles „hírforrás” (Honnan tudom?...) rendelkezik információval arról, hogy az egyik NAV-os bűnügyi igazgató utasításokat adott az adócsaláshoz, azaz a költségvetési csaláshoz, amelynek bünszervezeti vezetőjeként már a felperest meg is jelölte. A „ezt pedig nem ingyen csinálta” megfogalmazás azt jelenti, hogy jogtalan előnyért. Mindebből az átlagember azt a következtetést tudja levonni, hogy a felperes az általa folytatott bűncselekményt egy NAV-os bűnügyi igazgató hathatós közreműködése mellett végezte. Persze azt nem kell tudnia, hogy a bűnügyi igazgatónak jogtalan előny juttatása a Btk. mely szakaszába ütközik, annak mi a pontos minősítése, de azt mindenki tudja, hogy ez súlyos korrupciós bűncselekmény. A felperes fellebbezési álláspontja szerint tehát ez a kijelentés messze nem csak a NAV-os személyre értelmezhető, hanem egyértelműen a felperes személyére is.

[22] A megállapított sérelemdíj mértékét is rendkívül alacsonynak értékelte a felperesi fellebbezés. A felperes álláspontja szerint a bíróság nem vonta értékelése alá a 2021. szeptember 28. napján tanúként kihallgatott tanú2 vallomását, aki szintén a jogsértő közlések hatásáról számolt be. A tanú elmondta, hogy a facebook bejegyzés a felperest pszichésen rendkívül megviselte, aki pszichológushoz is járt emiatt. A felperes álláspontja szerint a keresetben megjelölt 800.000 forint a bizonyítási eljárás tükrében sem volt eltúlzott mértékű. Az a tény, hogy az alperes a sérelmezett bejegyzést törölte, a felperesi fellebbezés szerint nem ad alapot a sérelemdíj nagy mértékű csökkentésére. Vitatta, hogy a sérelemdíj magánjogi büntetés jelleggel is bír, továbbá sérelmezte, hogy a törvényszék a sérelemdíj összegénél értékelte az alperes jövedelmi és vagyoni viszonyait.

[23] Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését

kérte. Másodlagos kérelme körében indítványozta a per felfüggesztését a Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Bünyügyi igazgatóság Kiemelt Ügyek II. Osztályán ügyszám. számon a felperes és társai ellen üzletszerűen, bünszövetségben elkövetett költségvetési csalás büntettének gyanúja miatt folyamatban lévő büntetőügy jogerős befejezéséig. Az alperes jogi értékelése szerint az elsőfokú bíróság alapvetően tévesen értelmezte az „ártatlanság vélelmét”, ebből eredően téves jogi következtetésekre jutott. Kifejtette az, hogy az alperes által a Facebook oldalán közzétett tényállítások valósak-e vagy sem, nem attól függ, hogy az érintett személy – a felperes - bűnösségét a közzététel időpontjában megállapította-e már jogerős büntetőbírósi ítélet, hanem attól függ a tényállítások valósága, avagy valótlansága, hogy azok a megtörtént eseményeknek ténylegesen megfelelnek-e. E körben felhozta, hogy nem a bűnösség büntetőbírósi általi megállapítása teszi igazzá az állítást, azonban a büntetőbírósi jogerős ítélete a „res iudicata pro veritate accipitur” elve alapján bizonyítja annak a valóságát, miután az ítélt dolgot igazságnak kell elfogadni. A fellebbezéssel támadott ítélet jogerőre emelkedése esetén azonban azzal a sajátos kötelezettséggel is bírna az alperesre, hogy a folyamatban lévő büntetőeljárás során eltiltaná őt a továbbiakban a felperesre is terhelő vallomás megtételétől.

[24] A fellebbezések nem alaposak.

[25] Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges mértékben lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával megalapozott döntést hozott. Ítéletét minden lényeges kérdésre kiterjedően részletesen megindokolta, a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokait teljeskörűen osztotta. A fellebbezésekben foglaltakra tekintettel pedig a következőket fejt ki.

[26] Mindenekelőtt rögzíti a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó, a Pp. 380. §-ában, illetve 381. §-ában rögzített, az ügy érdemi eldöntésére is kiható, lényeges eljárási szabálysértést nem észlelt, és illet az alperesi fellebbezés sem jelölt meg. Az alperes által indítványozott halasztási kérelem teljesítésére pedig a Pp. 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 229. § (1a) bekezdése alapján a fél jogi képviselője kérelmére nincs lehetőség azzal az indokkal, hogy a fél személyes meghallgatását indítványozza. A fél személyes meghallgatására a Pp. 369. § (3) bekezdése alapján - mivel bizonyítás lefolytatására a másodfokú eljárásban nincs sem szükség, sem lehetőség - nem kerülhetett sor.

[27] Nem foghatott helyt az alperesi fellebbezésben foglalt és a tárgyaláson megerősített, az eljárás felfüggesztésére tett indítvány sem. A személyiségi jogsértés elbírálásának nem előkérdése az alperes által hivatkozott NAV Bünyügyi igazgatósága által folytatott büntetőeljárás eredménye. A Pp. 123. § (1) bekezdés b) pontja alapján a bíróságnak nem kell felfüggesztenie az eljárást még akkor sem, ha a büntető eljárást hasonló okból kezdeményezi a perbeli fél. A Kúria a Pfv.20.070/2021/4. számú ítéletében kimondta, „... annak megítélése, hogy az alperes megsértette-e a felperes személyiségi jogait, nem a büntetőbírósi hatáskörébe tartozik, ezért a jelen pernek nem előzetes kérdése a felperes feljelentése alapján indult büntető eljárásban hozandó döntés.”

[28] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla nem látott okot az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, ezért azt érdemben bírálta felül, mely felülbírálat eredményeként az megalapozottnak találta.

[29] A jóhírnév megsértését jelenti a Ptk. 2:45. § (2) bekezdés szerint, ha valaki más személyre vonatkozó és e személyt sértő, valótlan tényről állít vagy híresztel, vagy valós tényről hamis színben tüntet fel. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen vizsgálta a felperes által sérelmezett állítások valóságtartalmát, és okszerűen hozta meg következtetéseit.

[30] A törvényszék öt sérelmezett közlést vizsgált és ebből három esetében állapította meg, hogy az valótlan tartalmú és a felperes személyiségi jogának megsértésére alkalmas. E körben helyes következtetésre jutott az elsőfokú bíróság, mivel a sérelmezett közlések időpontjában nem volt igazolt azok valóságtartalma, és az az elsőfokú eljárásban hozott döntésig sem nyert bizonyítást. A három közlés a másodfokú bíróság álláspontja szerint is alkalmas volt a felperes jóhírnevének megsértésére, mivel mindhárom olyan cselekményt ír le, amely a büntető törvénykönyv törvényi tényállásaiba ütközik. A közlések ezen cselekményeket egyértelműen a felperesnek tulajdonítják, akinek az erkölcsi, társadalmi megítélését az az állítás, hogy köztörvényes bűncselekmények elkövetője, nyilvánvalóan hátrányosan befolyásolja.

[31] A büntetőeljárásban az eljáró bíróságot a polgári perben felvett bizonyítás nem köti, az számára nem irányadó. Az alperes büntetőeljárásban tett vallomásának pedig nem lehet gátja a polgári perben alkalmazott személyiségi jogsértéstől való eltiltás. A büntetőeljárásban vádlottként szereplő alperes igazmondásra sem kötelezett, azt pedig, hogy milyen módon védekezik, maga választhatja meg. A jelen polgári perben a sérelmezett 3 közlés valóságtartalma nem nyert bizonyítást, ezért helyesen értékelte azokat az elsőfokú bíróság jogsértőnek. Ennek ellenkezőjére alaptalanul hivatkozott az alperes a fellebbezésében.

[32] A felperes a fellebbezésében azon két további állítás jogsértő voltának megállapítását is kérte, amelyek esetében az elsőfokú bíróság elutasította a keresetet. E tekintetben az ítéltábla osztotta a törvényszék állásfoglalását. Az a kijelentés, hogy a felperesnek „NAV-nál, a Készenlétinél, a Titkos szolgálatnál van” kapcsolata, önmagában nem eredményezhet jogsértést, mivel nem hordoz olyan jelentéstartalmat, amely a felperesre nézve sértő lehetne. Az elsőfokú bíróság helytállóan járt el, amikor e tekintetben figyelemmel volt a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában foglaltakra, azaz összefüggéseiben vizsgálta a kijelentéseket.

[33] Hasonlóan nem valósít meg személyiségi jogsértést az a közlés sem, hogy „az ügyben nyomozást folytató nyomozó hatóság ügyet vizsgáló nyomozójának főnöke, az egyik NAV-os bűnügyi főigazgatóval korrupciós kapcsolatban áll, aki „nem ingyen” részt vett a bűncselekmények elkövetésében”. Ez az állítás ugyanis a másodfokú bíróság álláspontja

szerint is egyértelműen a meg nem nevezett NAV-os bűnügyi főigazgatóra és az ügyet vizsgáló nyomozó főnökére tesz olyan kijelentést, amely alkalmas lehet személyiségi jog megsértésére, de nem a felperest minősíti. A közlés ugyanis nem nevezi meg, hogy ki-kivel áll korrupciós kapcsolatban, míg a „nem ingyen kifejezés” pedig nem nevesíti azt, hogy kitől kapott jogtalan előnyre utal. Az, hogy a bűnügyi főigazgató esetlegesen az alperesnek utasításokat adott, szintén nem a felperest minősíti, mivel az sem derül ki, hogy az alperes miként került kapcsolatba a meg nem nevezett személlyel. Így az ítéltábla e körben sem látott okot az elsőfokú ítélet megváltoztatására.

[34] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a sérelemdíj mértékét is helyesen állapította meg a törvényszék. Arra helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében, hogy nem figyelembe veendő szempont az alperes jövedelmi és vagyoni helyzete, azonban a perbeli esetben nem lehet eltekinteni attól, hogy a sérelmezett poszt megjelenésekor a felperes előzetes letartóztatásban volt. Nyilvánvaló, hogy a felperes lelki állapotára nem hatott pozitívan a tárgyi bejegyzés, azonban az sem vitatható, hogy e helyzetben nem ez az egyetlen olyan körülmény, amely pszichés terhet jelenhetett számára. Az ugyanis, hogy bűncselekmény gyanújával őrizetben volt, önmagában súlyos lelki trauma, amelynek szintén betudható a tanúk által említett lelkiállapot. Tény azonban az is, hogy az alperesi közlések közül a jogsértőnek talált kijelentések az erkölcsi, társadalmi megítélés hátrányos befolyásolására alkalmasak voltak az adott helyzetben is. A sérelemdíj magánjogi büntetés jellegét a felperes fellebbezésében vitatta, azonban az elsőfokú eljárás során maga is azzal érvelt joggyakorlatra hivatkozással. A törvényszék mindezen körülmények alapos mérlegelése után, okszerű következtetéssel határozta meg a felperes javára a sérelmezett közlések következtében járó sérelemdíj mértékét, amelynek megváltoztatására az ítéltábla sem látott lehetőséget.

[35] A felperes alaptalanul kifogásolta fellebbezésében a megítélt perköltséget is. Az elsőfokú bíróság a perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a alapján állapította meg, amely lehetőséget biztosít számára az igazolt költségek mérséklésére, a gyakorlat szerint oly módon, hogy a kikötött óradíjjal számolva kevesebb ügyvédi tevékenységre fordított órát ismerhet el. A törvényszék megfelelően járt el, amikor figyelembe vette a párhuzamos eljárásokat is, amelyek következtében részben azonos iratokkal dolgozhattak a képviselők. Ezért a törvényszék által megállapított perköltséget sem volt szükséges módosítani.

[36] A kifejtettek alapján az elsőfokú bíróság döntése megalapozott volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, azzal a pontosítással azonban, hogy az eltiltás csak a megállapított jogsértésre vonatkozhat a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[37] Az ügyben mindkét fél fellebbezett azonban egyikük fellebbezése sem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése szerint akként rendelkezett, hogy a felek a költségeiket maguk viselik.

[38] A fellebbezés illetéke az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdése szerint a felperesi fellebbezéssel érintett 700.000 forint pertárgyérték után számított 8% figyelembevételével 56.000 forint, míg az alperesi fellebbezéssel érintett 600.000 forint pertárgyérték - megállapítási keresetek szerinti meg nem állapítható, amely magába olvasztja a támadott 100.000 forint sérelemdíjat - után 48.000 forint, amelyet a felek a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán nem fizettek meg, ezért a Fővárosi Ítéltábla a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján kötelezte őket a feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2022. október 20.

Dr. Mózsik Tímea s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bors Csaba s.k.
előadó bíró

Dr. Karaszi Margarita s.k.
bíró